Ο εγκαλών και ήδη ενώπιόν Σας προσφεύγων Αρχιεπίσκοπος Ασκάλωνος και Αρχιερεύς του Παλαιφάτου και Πρεσβυγενούς Πατριαρχείου τών Ιεροσολύμων, κατά κόσμο Νικόλαος Μπαλτατζής τού Ανδρέου, γεννηθείς εν Ξάνθῃ Ξάνθης τῇ 1.7.1944, μαθητής της Πατριαρχικής Σχολής τών Ιεροσολύμων το έτος 1961 και μοναχός και διάκονος τού ιδίου Πατριαρχείου το έτος 1962, προήχθη εις Επίσκοπον Κωνσταντίνης τον Φεβρουάριον τού έτους 1988 και τον Μάιον τού ιδίου έτους διωρίσθη Πατριαρχικός Επίτροπος εις την πόλην Ίρμπετ τής Ιορδανίας. Διαρκούσης τής θητείας του ως Επισκόπου και ως Πατριαρχικού Επιτρόπου, από τής Συνόδου τού Μαΐου τού έτους 1988 μέχρι τής παραιτήσεώς του από Πατριαρχικού Επιτρόπου τον Μάιον τού επομένου έτους, παρεπονέθη επανειλημμένως εις τον Πατριάρχην Διόδωρον Α', κατά κόσμο Δαμιανόν Καρίβαλην, Πατριάρχην Ιεροσολύμων από τού έτους 1981 έως τον θάνατόν του τῇ 19ῇ Δεκεμβρίου του έτους 2000, δι' αντικανονικάς πράξεις και παραλείψεις του, αντιθέτους προς τα συμφέροντα τού Πατριαρχείου και τών κληρικών του, και, διά τής από 18.5.1989 επιστολής του, απευθυνθείσης τῷ ιδίῳ, αλλά και διά μεταγενεστέρων συνεντεύξεων, ομιλιών και επιστολών του προς την Ιεράν Σύνοδον και τα λοιπά μέλη τής Αγιοταφιτικής Αδελφότητος, καθώς και προς τα Πρεσβυγενή Πατριαρχεία τής Αλεξανδρείας και τής Αντιοχείας, υπεχρεώθη να τον καταγγείλῃ δημοσίως και διά πράξεις αξιοποίνους, νομικώς χαρακτηριζομένας μεταξύ άλλων ως απιστία εις βάρος τής περιουσίας και ως υπεξαίρεσις εις βάρος τής ιδιοκτησίας τού εν Ιεροσολύμοις Πατριαρχείου, κατ' αληθήν συρροήν και εις βαθμόν κακουργήματος, εξ ών ωρισμέναι, παρ' ότι αυτεπαγγέλτως διωκόμεναι και τεθείσαι παρεμπιπτόντως υπ' όψιν τού παρά Πλημμελειοδίκαις Εισαγγελέως, δεν τον απησχόλησαν ως notitiai criminis (αρ. 36 Κ.Π.Δ.), παρά την πρόδηλον βαρύτητά των · ιδ. εν τῇ δικογραφία σχετικώς το από 10.7.2005 άρθρον τής δημοσιογράφου Μαρίας Αντωνιάδου, δημοσιευθέν εις την εφημερίδαν Το Βήμα.

Εξ έτη μετά από τάς εις βάρος του καταγγελίας, ο τότε Πατριάρχης Διόδωρος Α' παρεχώρησεν συνέντευξιν εις δημοσιογράφον εκ Κύπρου,

φαινομένως προς δημοσίαν παροχήν εξηγήσεων επί τών αυτῷ αποδιδομένων, πράγματι όμως προκειμένου να συκοφαντήσῃ δυσφημητικώς τον εγκαλούνταν ως τε να κλονίσῃ δημοσίως την αξιοπιστίαν τού.

Αι αιτιάσεις του ως τόσον όχι μόνον δεν απεδυναμώθησαν αλλά απέληξαν εις την άσκησιν αγωγής υπό τού εγκαλούντος και εις την καταδίκην τού εναγομένου Πατριάρχου Διοδώρου Α' να τού καταβάλῃ εντόκως 18.000 σέκελ Ισραήλ ως χρηματικήν ικανοποίησίν του λόγω τής ηθικής βλάβης του, καθώς και 5.000 σέκελ ως δικαστικά του έξοδα (ιδ. προσκομιζομένην Υμίν από 29.1.1998 απόφασιν τού Ειρηνοδικείου τής Ιερουσαλήμ).

Παρ' ότι, ως προβλέπεται εκ τού υπό τον αριθμόν 74 κανόνος τών Αγίων Αποστόλων και εκ τών αφορώντων εις τούς Επισκόπους υπό τούς αριθμούς 19 και 87 κανόνων τής Συνόδου της Καρθαγένης, εφαρμοζομένων επί τού συνόλου τών κληρικών κατά τούς κανόνας 12, 14 και 20 τής ιδίας Συνόδου, *«..ουδέποτε συνεχωρήθη καταδίκη κληρικού ή μοναχού άνευ κλήσεώς του προς απολογίαν..»*, τέσσαρας μόλις ημέρας μετά από την άσκησιν τής αγωγής τού εγκαλούντος, ο εναγόμενος Πατριάρχης Διόδωρος Α' συνεκάλεσεν εντελώς τυπικώς και προσχηματικώς την Ιεράν Σύνοδον τού Πατριαρχείου τών Ιεροσολύμων και κατά παράβασιν τών ύπερθεν και άλλων διατάξεων τού ουσιαστικού και τού δικονομικού εκκλησιαστικού και κανονικού δικαίου και τού μοναχικού εθιμικού δικαίου τῷ επέβαλεν την εσχάτην εκκλησιαστικήν ποινήν, την ποινήν τής καθαιρέσεως, ανυπόστατον εν τούτοις λόγω μη τηρήσεως ουδεμίας προδικασίας και δη διότι προηγουμένως α. δεν τῷ απηγγέλθη εκκλησιαστική κατηγορία, β. ουδεμία σχετική ανακριτική πράξις ενηργήθη, γ. δεν εκλήθη, κατά την σχετικήν συνοδικήν διαδικασίαν, ν' απολογηθῇ επί τινι εκκλησιαστικῷ παραπτώματι, δ. δεν τῷ εγνωστοποιήθη ο λόγος τής καθαιρέσεώς του, ε. δεν τῷ επεδόθη η περί τής καθαιρέσεώς του συνοδική απόφασις, ής δεν έλαβεν γνώσιν και αντίγραφον, στ. τῷ επεβλήθησαν αθροιστικώς πλείοναι ποιναί και δη, πέραν τής εκ τής Ιερωσύνης καθαιρέσεως, και αι τής αποκοπής εκ τής Αγιοταφιτικής Αδελφότητος και τής αποπομπής από τού Πατριαρχείου τών Ιεροσολύμων, ενώ οι ιεροί κανόνες απαγορεύουσιν αυστηρώς την επιβολήν, επί τῷ ιδίῳ παραπτώματι (εδώ: την

άσκησιν αγωγής γενομένης δεκτής αμετακλήτως !), πλειόνων ποινών (*«ου δις εκδικείν επί το αυτό»*).

Μετά από δώδεκα έτη, τον Απρίλιον τού έτους 2006, ο εγκαλών, δικαιωθείς κατ' ουσίαν καθ' άπασας ανεξαιρέτως τάς καταγγελίας του, επενενετάχθη εις τάς τάξεις τής Αγιοταφιτικής Αδελφότητος, απεκατεστάθη εις τον βαθμόν τής Αρχιερωσύνης και προήχθη από Επίσκοπος Κωνσταντίνης εις Αρχιεπίσκοπον Ασκάλωνος *«γνωριζόμενος από τούδε και εις το εξής ως Αρχιερεύς του Παλαιφάτου και Πρεσβυγενούς Πατριαρχείου των Ιεροσολύμων»* δι' αποφάσεως τής Ιεράς Συνόδου τού Πατριαρχείου τών Ιεροσολύμων τής 28.4.2006 προσκομισθείσης και ευρισκομένης εν τῇ δικογραφίᾳ. Από τής αποκαταστάσεώς του εδικαιούτο και εξακολουθεί να δικαιούται τού μηνιαίου μισθού του *(«ευλογίας»)* εξ επτακοσίων δολλαρίων Η.Π.Α. και, επί πλέον, τού αναλογούντος και οφειλομένου αυτῷ ως κληρικού τού εν λόγω Πατριαρχείου μέρους τής διά τών τιθεμένων υπ' όψι Σας αναγκαστικού νόμου 1144/1946, νομοθετικού διατάγματος 374/1947, νόμου 3269/1955, αναγκαστικού νόμου 344/1968 και νόμου 424/1976 οικονομικής του ενισχύσεως εκ τής Ελλάδος **(Α.Π. 525/1995, 1300/1984)** ως τακτικών αποδοχών του, ήδη έκτοτε υπερβαινουσών οπωσδήποτε τάς ογδοήκοντα χιλιάδας (80.000) δολλαρίων Η.Π.Α., ανεξαρτήτως και αδιαφόρως τόσον τού εάν *«εξεταμιεύθησαν από το ταμείο τού Πατριαρχείου διά λογαριασμόν του» («και δεν τού απεδόθησαν»)*, ως εδέξατο σχετικώς ο παρά Πλημμελειοδίκαις Εισαγγελεύς εις την πρώτην παράγραφον τής τρίτης σελίδος τής προσβαλλομένης διατάξεώς του, εξαρτήσας την κρίσιν του περί πληρώσεως τής εκ τής παραγράφου 1 τού άρθρου 375 τού Π.Κ. προβλεπομένης αντικειμενικής υποστάσεως τής αξιοποίνου πράξεως τής υπεξαιρέσεως εξ όρου μη συνιστώντος στοιχείον της, όσον, ιδίᾳ, εν προκειμένῳ τής *«εργασίας και συγκεκριμένης διακονίας»* και τής *«παρευρέσεως»* τού προσφεύγοντος *«στην εκκλησιαστική του θέση και στον τόπο της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων»*, ένθα δήθεν *«δεν προσφέρει δεν προσφέρει την αρμόζουσα εκκλησιαστική διακονία από τής ανακηρύξεώς του εις Αρχιεπίσκοπο Ασκάλωνος»*, κατά τάς παραδοχάς τού ιδίου Εισαγγελέως εν τῇ ιδίᾳ σελίδι τής

πληττομένης διατάξεώς του, ερειδομένας επί των αναποδείκτων και ψευδών προϋποθέσεων της *«προσκλήσεώς του αρμοδίως να προσέλθει εις τα Ιεροσόλυμα για να αναλάβει διακόνημα»*, μηδέποτε πράγματι γενομένης αυτώ, τού ότι *«αυτός ουδέποτε προσήλθε»* και τού ότι δήθεν, μετά από τη μη αποδοχή της παραιτήσεώς του τον Δεκέμβριον του 2006, *«η μισθοδοσία του δεν ήταν υποχρεωτική»*.

Και ταύτα διότι ο εγκαλουμένος Πατριάρχης, πέραν από επιφορτισμένος, μεταξύ άλλων, με το καθήκον *«...της αποτίσεως των μισθών των ιερέων των επαρχιών..»* (ιδ. αρ. 7 γ τού εν τῇ δικογραφίᾳ ιορδανικού νόμου 27/1958 περί τού Ελληνορθοδόξου Πατριαρχείου των Ιεροσολύμων) εκ τού υπολοίπου των γενικών προσόδων τού Πατριαρχείου που **ο ίδιος διαχειρίζεται και διαθέτει**, δηλαδή τού ολικού ποσού των εισοδημάτων τού Πατριαρχείου και απάντων των σωματείων και των ιδρυμάτων του, οιουδήποτε είδους και προελεύσεως (αρ. 8 νόμου 27/1958), αφαιρουμένων των αναφερομένων εις την τελευταίαν διάταξιν, υπό τά στοιχεία α', β', γ' και δ', ποσών, καθώς και τών προσόδων εκ των δωρεών (και προσφορών) ωρισμένων (ειδικών) σκοπών, υπό τον όρον της ιδιαιτέρας καταχωρίσεώς των εις τα βιβλία τού Πατριαρχείου, εκπονεί διατάξεις σχετικώς προς την οργάνωσιν τού υπαγομένου εις το Πατριαρχείον ορθοδόξου κλήρου, **τον διορίζει και καθορίζει την υπηρεσίαν και τα καθήκοντα του** (αρ. 9 γ' νόμου 27/1958), υπό την αυτονόητον και ρητώς προβλεπομένην προϋπόθεσιν τής τηρήσεως τού νόμου 27/1958, **εποπτεύων** πάντας τούς *«Ορθοδόξους Μητροπολίτας, Επισκόπους, Ιερείς, Μοναχούς, τούς υπαγομένους εις τον Πατριαρχικόν Θρόνον»* (αρ. 3 παρ. 3 νόμου 27/1958) και **έχων γενικώς την εξουσίαν** επί τών ευρισκομένων *«εις τον Ιεροσολυμιτικόν Θρόνον Μοναστηρίων, Εκκλησιών, Σχολείων, Σωματείων, Συλλόγων, Κοινοτικών Επιτροπών και Φιλανθρωπικών Βακουφίων»* (αρ. 3 παρ. 1 νόμου 27/1958).

Εν προκειμένῳ, από τής επανακάμψεως τού εγκαλούντος εις τάς τάξεις τής Αγιοταφιτικής Αδελφότητος, τής αποκαταστάσεώς του εις τον βαθμόν της Ιερωσύνης και τής προαγωγής του από Επίσκοπον Κωνσταντίνης εις

Αρχιεπίσκοπον Ασκάλωνος (28.4.2006), αν και εδικαιούτο και ώφειλε να τῷ αναθέσῃ συγκεκριμένην υπηρεσίαν, και να καθορίσῃ τα καθήκοντά του, παρέλειψεν τάς ὑπερθεν οφειλομένας νομίμους ενεργείας του με την επίφασιν τών διαμαρτυριών τού εγκαλούντος ως προς την διατύπωσιν και την αιτιολόγησιν τής από 28.4.2006 αποφάσεως τής Ιεράς Συνόδου περί τής αποκατάστασεώς του, εφ' ών πάντως δεν έλαβεν ρητώς θέσιν, παρέλειψεν σκοπίμως να αποδεχθῇ την από τής 6.12.2006 παραίτησίν του (υπό την πρόφασιν τής ελλείψεως δήθεν *«κανονικού ερείσματος»*, το οποίον ως τόσον δεν φαίνεται να έλειψεν διά την παράλειψιν τής οφειλομένης καταβολής τών αποδοχών του !) και έκτοτε τον διετήρει και τον διετήρησε μετά δολίας προαιρέσεως εις τάς τάξεις τού Πατριαρχείου, παρ' ότι δεν τῷ *«προσέφερεν διακόνημα»*, (ιδ. ενδεικτικώς την προσκομισθείσαν και νυν επαναπροσκομιζομένην Υμίν σελίδαν 1143 τού βιβλίου τού Πατριαρχείου διά το έτος έτους 2013), ως τε, διαχειριζόμενος τάς πάσης φύσεως προσόδους, τάς κρατικάς επιχορηγήσεις και την περιουσίαν τού Πατριαρχείου εν τῷ συνόλῳ της, να εξακολουθήσῃ να έχει νομικώς την εξουσίαν και υλικώς την δυνατότητην (κατοχήν) διαχειρίσεως (και παρανόμου ιδιοποιήσεως) και τών προοριζομένων διά τον συγκεκριμένον κληρικόν χρημάτων, εν πάσῃ περιπτώσει οφειλομένων αυτῷ αναλόγως τών απονεμηθέντων εκκλησιαστικών βαθμών και τίτλων του, εις όν, εάν είχεν ανατεθῇ ωρισμένη υπηρεσία, με συγκεκριμένως καθωρισμένα καθήκοντα, ως έδει, θα ήτο πάντως νομικώς και υλικώς δυσχερέστερον τρόπον τινά να μη τῷ καταβληθώσιν και να μη τῷ καταβάλλωνται αι αποδοχαί του, διαχειριζόμεναι υπό τού εγκαλουμένου και παρανόμως ενσωματωθείσαι εις την περιουσίαν του με την επίνευσιν και υπό την πρόφασιν, προφανώς το πρώτον διαρκούσης τής προηγηθείσης προκαταρκτικής εξετάσεως, τής μη *«προσφοράς διακονήματος»* από μέρους τού εγκαλούντος, μεθοδευθείσης και παραληφθείσης πρωτίστως υπό τού εγκαλουμένου και, ως γνωστόν, προϋποθετούσης αναγκαίως, κατά τον διέποντα το Ελληνορθόδοξον Πατριαρχείον τών Ιεροσολύμων νόμον, την άσκησιν τής προδιαληφθείσης αρμοδιότητος και την εκτέλεσιν τού προεκτεθέντος νομίμου καθήκοντος τού εγκαλουμένου ως Πατριάρχου, παραλείψαντός τας παντάπασιν, μετά δολίας προαιρέσεως, ως προς τον

εγκαλούντα, ούτινος ιδιοποιήθη παρανόμως τάς αποδοχάς αντικειμένου ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας.

Αντιθέτως εξακολουθεί, κατά δολίαν εκλογήν του, να καταβάλλει ανελλιπώς το σύνολον τών αποδοχών των εις τούς Μητροπολίτην Πέτρας Κορνήλιον, από εξαετίας τουλάχιστον ουδαμώς διακονούνταν το Πατριαρχείον, Μητροπολίτην Νεαπόλεως Αμβρόσιον, από τού έτους 1981 μη διακονούνταν το Πατριαρχείον (εξαιρέσει δύο περιόδων συντομοτέρων τού έτους) αλλά λαμβάνονταν έκτοτε κανονικώς και αδιαλείπτως τάς μηνιαίας αποδοχάς του (!), ως έπραττεν άλλως τε και κατά το παρελθόν, μέχρι τού έτους 2012, καταβαλών πλήρεις αποδοχάς εις τους ήδη κεκοιμημένους Μητροπολίτας Σκυθοπόλεως Ιάκωβον και Πτολεμαΐδος Παλλάδιον, μη παρασχόντας οιανδήποτε εις το Πατριαρχείον υπηρεσίαν από τού έτους 2000 !

Με τα δεδομένα αυτά, αι αντίθετοι σχετικαί παραδοχαί τού παρά Πλημμελειοδίκαις Εισαγγελέως, παρατιθέμεναι εις την τρίτην σελίδαν τής διατάξεώς του, καθ' άς *«προϋπόθεσις»* δήθεν *«της μισθοδοσίας είναι η εργασία στο Πατριαρχείο»*, ερείδονται επί ανακριβών και εσφαλμένων και οπωσδήποτε αναποδείκτων προϋποθέσεων, αντιβαινουσών εις την διαμορφωθείσαν εις το εν λόγῳ Πατριαρχείον και απολύτως κρατούσαν εις τάς τάξεις του **(Α.Π. 1497/2010, 340/2010)** πραγματικήν κατάστασιν, εις ήν ο εγκαλούμενος, ως αρχηγός της Ορθοδόξου Εκκλησίας εν Ιεροσολυμοις, Πρόεδρος τής Ιεράς Συνόδου και τού Μικτού Συμβουλίου και νόμιμος εκπρόσωπος τού Πατριαρχείου διαχειρίζεται τάς πάσης φύσεως γενικάς και ειδικάς προσόδους του συνεπώς και τάς πάσης φύσεως αποδοχάς τών κληρικών του, μισθοδοτουμένων κατά το πλείστον με χρήματα τού δημοσίου - η περίπτωσις ζημιώσεως τού οποίου επίσης δεν απησχόλησεν τον εκδόνταν την πληττομένην διάταξιν Εισαγγελέαν -, και υποχρεούται να τοίς αποτίει τούς μισθούς των αδιακρίτως και να μην παραλείπει, ως εις την προκειμένην και εις βάρος τής ιδιοκτησίας τού προσφεύγοντος περίπτωσιν, επί σκοπῷ εξακολουθήσεως τής διαχειρίσεως και παρανόμου ιδιοποιήσεως τών αποδοχών των, να τοίς αναθέτῃ συγκεκριμένα καθήκοντα και να δέχηται την

ανατεθειμένην αυτοίς υπηρεσίαν των προκειμένου κατόπιν να προφασίζεται, κατά περίπτωσιν, παράλειψιν *«προσφοράς τής αρμοζούσης εκκλησιαστικής διακονίας»*, δι' ήν ο ίδιος μόνον και αποκλειστικώς ευθύνεται.

Παρά δε τάς προφορικάς οχλήσεις τού εγκαλούντος και, ιδία, παρά και μετά από τήν σχετικήν έγγραφον και εν τή δικογραφία ευρισκομένην από 12.2.2013 εξώδικον όχλησίν του, επιδοθείσαν τώ εν Αθήναις Εξάρχω τού Παναγίου Τάφου, νομίμω εκπροσώπω αυτού εν Ελλάδι, τή 14.2.2013, εφ' ής εν γνώσει δεν απήντησεν και ουδεμία τών παραπάνω ανοικτών και διαψευσίμων εκδοχών αντέτεινεν, ο εγκαλούμενος ηρνήθη να τώ αποδώση τάς αποδοχάς του (ήδη υπερβαίνουσας τάς 80.000 δολλαρίων Η.Π.Α.) και εξεδήλωσε και εξωτερίκευσε την θέλησίν του να τάς ενσωματώση εις την περιουσίαν του και να τάς ιδιοποιηθή παρανόμως, άνευ τής συναινέσεως τού προσφεύγοντος, εξακολουθούντος να τάς στερείται, ή οποιασδήποτε άλλης νομίμου **και βασίμου από τής απόψεως τής εν τώ Πατριαρχείω τών Ιεροσολύμων δημιουργηθείσης και προεκτεθείσης πραγματικής καταστάσεως** δικαιολογητικής αιτίας, εν γνώσει του ότι ευρίσκοντο εις ξένην αναφορικώς προς την ιδικήν του ως διαχειριστού τής περιουσίας του κυριότηταν και τού ότι είχον περιέλθει (και παραμένουσιν) εις την κατοχήν του λόγω τής ιδιότητός του ως διαχειριστού τής ως προς τον ίδιον ξένης περιουσίας τού Πατριαρχείου τών Ιεροσολύμων και τής επίσης ξένης περιουσίας τών κληρικών του, μεταξύ ών και ο καταγγέλλων, δι' ού τον λογαριασμόν ενήργησεν όχι μόνον υλικάς αλλά και νομικάς πράξεις και επομένως διαχείρισιν με κίνδυνον και ευθύνην του και επί βλάβη τής ιδιοκτησίας του, και εις όν παρέλειψεν σκοπίμως, ως προεξετέθη, να αναθέση (και ν' αποδεχθή) εκκλησιαστικήν υπηρεσίαν προκειμένου να ενσωματώση εις την περιουσίαν του και να ιδιοποιηθή παρανόμως τάς αναλογούσας και οφειλομένας αυτώ αποδοχάς του με τάς μνησθείσας επιφάσεις, πληρουμένης επομένως και τής αντικειμενικής, πέραν τής υποκειμενικής, υποστάσεως τής καταγγελλομένης αξιοποίνου πράξεως τής υπεξαιρέσεως αντικειμένου ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας εμπεπιστευμένου εις διαχειριστήν αλλοτρίας περιουσίας, τελεσθείσης εν Αθήναις τή 14.2.2013, εφ' ή προκύπτουσιν επαρκείς ενδείξεις κινήσεως τής

ποινικής διώξεως διά παραγγελίας κυρίας ανακρίσεως διαρκούσης τής οποίας ο Ανακριτής δέον παρεμπιπτόντως να ερευνήσῃ (κατά το άρθρον 250 τού Κ.Π.Δ.), ως αυτεπαγγέλτως διωκόμενα, και άπαντα τα εις το από 10.7.2005 άρθρον τής Μαρίας Αντωνιάδου (εις Το Βήμα) διαλαμβανόμενα, την περίπτωσιν επελεύσεως βλάβης εις την περιουσίαν τού δημοσίου, καθώς και την περίπτωσιν παρανόμου ιδιοποιήσεως αφ' ενός τών αποδοχών και παντός ετέρου κληρικού, εν αντιθέσει προς τούς ύπερθεν κατωνομασθέντας και ουδαμώς διακονούντας και διακονήσαντας το Πατριαρχείον, αφ' ετέρου πάσης ετέρας προσόδου τού Πατριαρχείου τών Ιεροσολύμων εις βάρος τής ιδιοκτησίας του.

Καταγγέλλεται δε Υμίν, ως επί πλέον ένδειξις τού ότι η προκειμένη υπόθεσις χρήζει οπωσδήποτε περαιτέρω διερευνήσεως εν τῳ περισσότερον προκεχωρημένῳ σταδίῳ τής κυρίας ανακρίσεως, και ότι ο εγκαλών επληροφορήθη τυχαίως, διαρκούντος τού μηνός Δεκεμβρίου τού έτους 2014 και εις φιλικήν συνάθροισιν εν οικίᾳ εις Γλυφάδαν Αττικής, ότι ο εγκαλούμενος, λαβών γνώσιν τής παραγγελίας τού παρά τοίς ενταύθα Πλημμελειοδίκαις Εισαγγελέως προς την ενταύθα 26ην Πταισματοδίκην περί συμπληρώσεως τής προκαταρκτικής εξετάσεως, και διά να τον αντεκδικηθῇ και να τον *«τιμωρήσῃ»* διά την υποβολήν τής εγκλήσεώς του (ως και ο αμετακλήτως καταδικασθείς προκάτοχός του Διόδωρος Α'), αν και παρ' ότι εγνώριζεν ότι

α. διά την απαγγελίαν κατηγορίας εναντίον Επισκόπου απαιτείται γνωστοποίησίς της αυτῳ και κλήτευσίς του διά τριών τουλάχιστον γραπτών προσκλήσεων, απεχουσών μεταξύ των τουλάχιστον 30 ημέρας, ως επιτάσσεται υπό τών κανόνων ΟΔ' τών Αγίων Αποστόλων και 10 τής Συνόδου τής Καρθαγένης, επικυρωθέντων διά τού κανόνος Β' της Πανθέκτης Οικουμενικής Συνόδου,

β. απόφασις τής Ιεράς Συνόδου πάσης Εκκλησίας Ορθοδόξων Χριστιανών, ληφθείσα τυχόν άνευ τής τηρήσεως τών υπό α και τών

παραπάνω προπαρατεθεισών λοιπών τυπικών προϋποθέσεων συγκλήσεώς της και επιβαλούσα Επισκόπῳ ποινήν αργίας ἡ καθαιρέσεως χωρίς την τήρησιν τού συνόλου τών άνω διαδικαστικών προϋποθέσεων, εστίν παντάπασιν ανυπόστατος άλλως άκυρος και ουδέν παράγει αποτέλεσμαν, ενώ ο «καθαιρεθείς» διατηρεί τον τίτλον και τον θρόνον του και δικαιούται συμμετοχής της Ιεράς Συνόδου (ιδ. μεταξύ άλλων από 25.2.1998 γνωμοδότησιν Χαραλάμπους Παπαστάθη, Εφ.Θεσ. 1938/1998, Αρμ. 1998/1175),

τῷ «καθήρεσεν» και αύθις (!) τῇ 15.12.2014 ερήμην και αναπολόγητον (!), κατά παράβασιν πάντων τών προαναφερθέντων ουσιαστικών και δικονομικών εκκλησιαστικών και κανονικών κανόνων, και επί πλέον, εν όσω αμφισβητείται από ετέρους κληρικούς και πιστούς ως εν γένει *«ανάξιος»* (ιδ. προσκομιζόμενα σχετικά δημοσιεύματα τού Δεκεμβρίου 2014), διέταξε και να μη τῷ κοινοποιηθή η περί τής «καθαιρέσεώς» του απόφασις, ής ακόμη δεν δύναται να λάβη γνώσιν και αντίγραφον (!), προκειμένου να τού στερήσῃ και την δυνατότηταν ακόμη προσβολής της δι' ενδίκου μέσου και ειδικώς τού εκκλήτου ενώπιον τού Οικουμενικού Πατριάρχου !

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Α Ι Τ Ε Ι Τ Α Ι

Εξαφανίσεως τής πληττομένης υπό τον αριθμόν Α12/28.1.15 απορριπτικής διατάξεως τού Εισαγγελέως τών ενταύθα Πλημμελειοδικών, παραγγελίας τούτῳ κινήσεως τής δεούσης ποινικής διώξεως διά παραγγελίας κυρίας ανακρίσεως και κλητεύσεως και ενόρκου εξετάσεως ως μάρτυρος σχετικώς τού Μητροπολίτου Βόστρων Τιμοθέου, Εξάρχου τού Παναγίου

Τάφου εν Κύπρῳ, κατοίκου Λευκωσίας, επί τής οδού Αρχιμανδρίτου Κυπριανού 4.

Συνημ. εννέα (9) σχετικά έγγραφα.